

съвършено еднаквы въ сегашный Българскый языкъ и въ языка на стары-ты рѣкописы. И отъ изгубены-ты падежи има държъ въ сегашный Българскый языкъ, по кой то ся види, че и тѣи сж употрѣбляваны, и исто така както въ стары-ты рѣкописы. Българе-ти сж оставили да не употрѣбляватъ въ разговора си всички-те падежи, что е ималъ языкъ-тъ имъ въ старо врѣмя, зачто-то съ много падежи, колко-то что е ималъ Българскый языкъ, начинъ-тъ на изречаніе мысли-ты бива многовиденъ, а простый народъ на всичко гони простотѣ. Въ старый Гръцкый языкъ е имало по-малко падежи, а и тѣи не сж увардены и днешни-ти Гръци изречать мысли-ты си само съ два падежа. Неопредѣлено наклоненіе въ глаголы-ты, нѣкоз отъ причастія-та и дѣепричастія-та сж оставены, зачто-то е възможно да ся помине и безъ тѣхъ въ простъ разговоръ, въ кой-то не ся показватъ мысли-ты высокы и отвлечены. Другы-ты измѣненія, кон-то е прѣтрѣпѣлъ Българскый языкъ сж малкы, та него отдалечаватъ отъ языка на най стары-ты рѣкописы.

Таково е отношеніе-то между сегашный Българскый и Цръковно-Славянскый кзыци, свр. между языка, кой-то днесъ говорятъ Българе-ты, и языка, на кой-то Русси-ти Сърби-ти и други Славянскы народи отъ вѣсточно-то испо-